

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 8. De quotidiana virtutum exercitatione

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

tibi. 19. *Vt lucrer indulgentias talirei annexas.* 20. *Vt bonam mortem obtineam.* 21. *Vt tale beneficium, quod peto à te, impetrem.* 22. *Vt tibi magis placeam, & accuratius seruiam.* 23. *Vt Ecclesie, vel superiori hoc præcipienti obediam.* 24. *Vt pro peccatis meis satisfaciam.* 25. *Vt meum in te amorem augeam.* 26. *Vt contra diaboli tentationes & insidias muniar.* 27. *Vt aliquid patiar pro amore tuo.* 28. *Vt ad sanctissimum Eucharistie Sacramentum dignè suscipiendum me preparem.* 29. *Vt proximum meum adiuuem, & edificem.* 30. *Vt ad intimam tecum unionem me disponam.*

VIII. Plures intentiones sigillatim suggeret cujusque operis natura, & circumstantiæ. Non omnes autem, quæ supra descriptæ sunt in omnibus haberi debent, aut possunt; sed illæ quæ magis unicuique operationi congruere videbuntur. Vesperè in fine examinis considera diem, & opera abiisse, & quanta cor tuum lætitia perfunderetur, si ea fecisses pura intentione. Opta igitur omnia te fecisse ad majorem Dei gloriam, renova propositum rectæ intentionis, & die sequenti eam sæpe restaura, mane præsertim ante sacrum, ad cujusvis laboris & actionis initium, ad horas singulas, & ante somnum. Res ista facillima est, & in tua potestate posita: quid enim facilius, quàm mente ad Deum elevata dicere: Hoc propter te Domine, ad gloriam tuam? Parva res est, sed ingens meritorum cumulus ab ea pendet; & si eam omiseris, quamvis multa agas, nihil egisti. Sine mercede est labor, qui caret recta intentione.

§. VIII. *De quotidiana virtutum Exercitatione.*

DE virtutum excellentia, utilitate, jocunditate, & necessitate non est hîc differendi locus; sed quia omnis earum laus in actione consistit, industrias aliquot, & documenta tradam pro quotidiano ipsarummet usu, & exercitatione.

1. *Illarum virtutum acquisitioni primo incumbere de-*

bes, quarum usus frequentior est, & quæ magis statui tuo conveniunt. Semel autem electa virtute, cujus studio insistere vis, ejus naturam, conditionem, actus, & gradus, excellentiam quoque, commoda, & necessitatem prænoscere oportet. Magnum deinde desiderium excitandum est, quod te ejus capacem efficiat, & alacrem reddat ad superandas difficultates. Tum sedulo expendendum quanta sit contrarii vitii fœditas, quæ afferat damna, quantum Deo displiceat, quantum te dedeceat, quantum statui tuo ac fini adversetur. Id verò perficies instituta hac de re meditatione, & quia virtus non parrus corruptæ naturæ, sed opus est divinæ gratiæ; in solo Deo fiduciam pones, & ab eo auxilium continua & ferventi oratione postulabis.

II. Quia habitus virtutum ex sæpe repetitis actibus generantur, & crescunt, magni refert singulas separatim aggredi, unamquamque per aliquot dies, ejusque actus in quotidianis functionibus nulla prætermissa opportunitate exercere; imo in omnibus ea occasio quærenda est, quia diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. Adferenda etiam ad excolendam virtutem constans, & generosa voluntas, quæ nunquam à bono proposito resiliat; quæ contra humanam instabilitatem viriliter pugnet, nec sinat se à virtutis difficultate, & opposita consuetudine, ac itineris molestia à cursu retrahi, & à virtute repelli. Non enim qui cœperit, sed qui perseveraverit, coronabitur.

III. Potissima ratio veræ, solidæque virtutis comparandæ, est ad Christum Dominum respicere tanquam ad perfectissimum exemplar, & serio animadvertere quomodo eam docuerit verbo & exemplo, quomodo ejus actus exercuerit, qua intentione, & devotione. Considera quid ille egerit, & passus sit, ut ad serium ejus studium te incitaret, & gratiam tibi necessariam impetraret. Et quia hæcenus tam benigni Redemptoris amorem neglexisti, excita in te dolorem & zelum proficiendi, eum-

que imitandi. Attende quoque Sanctorum exempla, & ea sequi propone, adhibito ad stimulum examine particulari & frequentibus precatiunculis, quibus gratiam proficiendi à Deo petas per eorum intercessionem.

IV. Pro mensura gratiæ tibi à Deo concessæ satage actus virtutis internos, & externos in singulos dies intensiores elicere. Tam in progressu, quàm in principio ipsorum, perfectissimè quantum potes, eos exerce, non ex arida consuetudine, sed novo semper fervore, purissimè quoad intentionem, intensissimè quoad conatum, & constantissimè nunquam ab eis cessando, quæcumque ingruant adversitates, & impedimenta. Actibus verò externis semper internos adjuge, quia ab istis illorum bonitas pendet. Sit stabile in te & insatiabile proficiendi desiderium, quo te offeras Deo ad actus etiam virtutis insigniores, tuasque vires longè excedentes, ad ardua quæque pro Dei amore perpetranda, si per vires liceret. Bonam enim voluntatem Deus coronat, ubi deest facultas.

V. Omnem adhibe conatum, ut virtus quam exerces, sit vera, solida, perfecta. Vera inquam, non ficta, non simulata, qua per hypocrisim alios decipias, vel qua ipse decipiaris, vitium pro virtute amplectens. Solida, quæ constanter, & cum victoria permaneat adversus diaboli insidias & tentationes: quæ non quacumque aura circumferatur, nec puerili cuidam fervori, sed altis radicibus innixa sit: quæ speciem externam, & pompam fugiat, & extrinseca naturæ dona non pluris æstimet quàm valeant. Perfecta, id est omnibus imbuta conditionibus, quæ ad eam necessariæ sunt, ex præscripto & norma cælestis atque infusæ prudentiæ: ut id nimirum quod proprium & intimum est in quacumque virtute, secteris, ex certo consilio & electione, non temerè, aut ex quodam impetu & impulsu naturæ; nec quodam quasi extrinseco ornatu contentus sis, sed ad summum virtutis gradum semper aspices, juxta exemplum quod à sanctis visis, & à Christo Domino in eo genere relictum est. Per-

fecta denique erit virtus, si cum cæterarum omnium societate, & usu conjuncta fuerit.

VI. Indicia jam in anima genitæ & obtentæ virtutis, hæc præcipuè sunt. Si vitium virtuti oppositum, aut omnino extinctum, aut magna ex parte compressum sit: si passionibus, & pravis affectionibus sub rationis imperio jam frænum imposueris, si in exercendis virtutis actibus nullam amplius difficultatem sentias: si continuo proficiendi desiderio flagres: si dicta tepidorum contemnens, bona opera in te ipso serves abscondita; Dei & conscientiæ testimonio contentus: si vitam denique non temerè, & ex usu instituas, sed ex præscripto rationis, & prudentiæ extra semitas solidæ, & masculæ virtutis nullatenus declinando.

S. IX. *Protestationes ad Deum sapius renovanda.*

IN conspectu divinæ Majestatis tuæ, omnipotens Deus, ac totius curiæ cœlestis, ego miserabilis creatura, & indignissimus peccator, considerans, & volvens animo infinitam bonitatem, & misericordiam tuam, qua dignatus es de me ab æterno tam amanter cogitare, & in tempore creare ad imaginem & similitudinem tuam, & quando venit plenitudo temporis, redimere me sanguine unigeniti Filii tui, toties mihi parcere, & quotidie peccantem benignè tolerare usque ad diem hanc, expectans me ad pœnitentiam post tot iniquitates & scelera mea: itemque considerans me tam fœdè violasse fidem in baptismo datam; toto corde & spiritu ante thronum justitiæ tuæ prostratus me reum ultrò confiteor læsæ Majestatis divinæ, reum mortis & passionis Jesu Christi Filii tui, ac propterea æternis suppliciis cum rebellibus Angelis puniendum. Sed postea convertens me ad thronum misericordiæ tuæ, quoniam benignus, & misericors es, & præstabilis super malitia, omnia peccata mea omnium verè pœnitentium affectu detestans, & de his dolens, ac veniam humiliter petens per merita passionis Domini mei Jesu Christi, quibus innitor, professionem fi-